

مقایسه فنی و اقتصادی روش های بازیافت آسفالت با روش سنتی
(مطالعه موردی شهر مشهد)

دانیال محمدزاده شادمهری*^۱، مرتضی مصطفوی نژاد^۲، آزاده ظهوریان نیک^۳،
معصومه امینی^۳

۱- کارشناسی ارشد مهندسی عمران گرایش مکانیک خاک و مهندسی پی ، عضو گروه مشاوران جوان

شهرداری مشهد و مشاور جوان شهردار منطقه ۹ مشهد

۲- دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران خاوران و دبیر کارگروه فنی و عمران منطقه ۹

۳- دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران خاوران و فعال کارگروه فنی و عمران منطقه ۹

Email: Dmhz1989@yahoo.com
Danial.mohammadzadehshadmehri@stu.um.ac.ir
نام ارائه دهنده: دانیال محمدزاده شادمهری

خلاصه

در این مقاله به معرفی روش های بازیافت روسازی (بازیافت سرد، بازیافت گرم) پرداخته شده است و با روش سنتی که در حال حاضر نیز مورد استفاده قرار می گیرد، مقایسه شده است. از مزایای اصلی بازیافت این است که روسازی های تخریب شده ی موجود، ضمن تراشیده شدن بطور همزمان با مواد تثبیت کننده، مخلوط شده و در همان مسیر مورد مجددا مورد استفاده قرار می گیرند، یعنی در واقع روسازی راه ها بدون نیاز به استفاده از مصالح جدید به مقاومت مورد نظر در طراحی می رسند. با توجه به افزایش قیمت قیر در ایران و جهان استفاده مجدد از مصالح آسفالت به خصوص قیر به صرفه تر از اجرای مجدد آن است. هدف از این مقاله کمک به گسترش و ترویج اجرای بازیافت آسفالت و بررسی روش های مختلف بازیافت آسفالت و انتخاب روش بهینه با در نظر گرفتن مقایسه اقتصادی می باشد. استفاده از روش پیشنهاد شده در بازیافت آسفالت می تواند به توسعه پایدار شهری بیانجامد و راه را برای نسل های آینده باز کند.

کلمات کلیدی: بازیافت آسفالت، روسازی، مقایسه اقتصادی، مقایسه فنی

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد مکانیک خاک و پی و عضو گروه مشاوران جوان و مشاور جوان شهردار منطقه ۹ مشهد
۲. دانشجوی کارشناسی عمران خاوران و دبیر کارگروه فنی و عمران گروه مشاوران جوان شهرداری منطقه ۹ مشهد
۳. دانشجوی کارشناسی عمران خاوران و فعال گروه مشاوران جوان شهرداری مشهد